

Bijbels perspectief

Woord van de week

Handelingen 1:8.

...maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt.

Een opmerkelijke belofte die Jezus aan zijn discipelen gaf in relatie tot het ontvangen van de heilige Geest en een belofte die zeker aandacht verdient. Het Grieks gebruikt voor kracht het begrip *dunamis*, een woord dat we bij ons terugvinden in bijvoorbeeld *dynamiet*. Er is niet veel voorstellingsvermogen voor nodig om te weten wat *dynamiet* met kracht te maken heeft. Eén enkele staaf *dynamiet* kan rotsen doen slijten. In het gebeuren van Handelingen 2, de uitstorting van de heilige Geest op de eerste Pinksterdag, wordt nieuwtestamenteel de geestelijke betekenis van die kracht zichtbaar in allereerst het gegeven van het geluid als van een geweldige, enorme, windvlaag en vervolgens in wat er dan door Gods Geest teweeg wordt gebracht. Waar Gods Geest zich manifesteert, wordt deze manifestatie altijd zichtbaar en merkbaar - je kunt er niet om heen. *Dunamis* en *pneuma*, kracht en wind - adem, geest gaan altijd samen. Ze tonen de werking en aanwezigheid van God.

De Bijbel spreekt op meerdere plaatsen over dit samengaan. Ten aanzien van Johannes de Doper wordt bijvoorbeeld gezegd dat hij zou uitgaan 'in de geest en kracht van Elia' en dat het dan gaat om Gods Geest, de heilige Geest, laat de geschiedenis van Elia in het Oude Testament duidelijk weten. Ook met betrekking tot Jezus wordt gesproken over het samengaan van kracht en Geest (Luc. 4:14 en Hand. 10:38). Hoe belangrijk het besef van dit samenvallen is, wordt duidelijk in bijvoorbeeld het gebed van Paulus in Romeinen 15:13 waar hij bidt: De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes. In 2 Corinthiërs 6 laat hij weten dat je als christen daaraan herkenbaar bent: Geest en kracht - *pneuma* en *dunamis* (vers 4-7). Zijn we dat?

Kenmerkt Pinksteren in die zin nog de individuele christen en de gemeente als geheel? Of moeten we beschaamd toegeven dat we hier falen en dat er (te) veel koud vuur is en (te) weinig waarachtige kracht en Geest. Is er bijvoorbeeld nog ruimte voor Gods Geest in de zin van 'overtuigingskracht' (Joh. 16:8)? Of mag Gods Geest niet meer overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel? Is er nog de kracht van het volharden in en door Gods Geest (Hand. 2:42)? Dit wil zeggen, heeft de leer en het onderwijs van de apostelen, kortom Gods Woord, nog wel het eerste en laatste woord? Is er nog de kracht van waarachtige eenheid in de Geest (Hand. 2:1 en 46)? Of bestaat de gemeente inmiddels uit op zichzelf staande en voor zichzelf levende ego's? Is er nog ruimte voor Gods Geest om krachtig toe te voegen (Hand. 2:47)? Of gaat het enkel en alleen nog om het zelf aan je geestelijke trekken komen. Is er nog waarachtig ruimte voor de kracht van Gods liefde (Hand. 2:44)? Of wordt er enkel nog over liefde in die zin gesproken dat God jou waardevol vindt, een parel, en je graag in zijn armen sluit in plaats dat beseft wordt, dat Gods liefde zich op Golgotha heeft geuit om jou en mij zondaar te redden. ...maar gij zult *kracht* ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt. Sta ik daar voor open? Nogmaals, dat kost je jezelf! Alleen sterven geeft leven.

Gebed

Als we heel eerlijk zijn Hemelse Vader dan is er maar bitter weinig *dunamis* en *pneuma*, kracht en wind in de gemeente van deze tijd en, tot onze schaamte moeten we dat belijden, in ons persoonlijk leven. Ons ik, ons gevoel en ons ervaren zijn zo veel belangrijker geworden dan wat U met de vervulling bedoelt – sterven aan jezelf per dag, zodat U Christus Jezus in en door ons meer en meer zichtbaar wordt. Wij leebare brieven... Wat welig tiert zijn excessen die dan ook nog aan Uw Geest worden toegeschreven, koud vuur. Daarom, neem ons, breek ons en vul ons opnieuw en richt ons oog op U alleen en op Uw Rijk dat aanstaande is en waarvan we alleen deel zullen uitmaken als we de weg van Golgotha gaan. Geef *dunamis* en *pneuma* om Uws Naams wil, amen.